

РЕШЕНИЕ

№ 21756

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 02.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **13320** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3).

Образувано е по жалба на А. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 14 срещу Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено административно производство образувано по жалба вх. № Е-11ИН-00-526 от 23.09.2025г., подадена от Ц. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД (Е. Север) и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

В сезиращата съда жалба са изложени съображения, че решението издадено от КЕВР е незаконосъобразно, немотивирано, необосновано, издадено в нарушение на материалния закон и административно производствените правила. Твърди се, че административния орган не е обсъдил и изяснил фактите, а именно, че обектът е бил без електрозахранване през целия период от м. 07.2021г. до м. 07.2025г., не е обсъдил нарушението на чл. 113, ал. 2 от ЗЕ – забрана за фактуриране над 12 месеца назад. На следващо място е посочено, че такса „достъп“ е начислена при пълна липса на достъп –нарушен е чл. 31 от Наредба № 6/2014г., електрозахранването е прекъснато при висяща жалба, както и че КЕВР не е обсъдил имуществени вреди. Моли съда да отмени процесното решение и да върне преписката за ново произнасяне. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателя А. Ц. - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, представлява се от процесуалния си представител – юрк. П. с представено пълномощно, оспорва жалбата. Моли съда да потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Обектът е ползвал енергия за небитови цели като цената се изчислява на база предоставена мощност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Конституираната като заинтересованата страна - „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД редовно призована, не се явява, не се представлява.

Конституираната като заинтересованата страна - „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, редовно призована, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не се явява, не изпраща представител, не взема становище по основателността на жалбата.

По делото е изразено становище от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, в което е изложено, че решението на административния орган е правилно и законосъобразно. Консумираната електроенергия за обекта се ползва за небитови нужди и предоставената мощност от 43 кВ, вписана в изпратеното писмо изх. № К-EDN-7935 от 28.11.2019г. е преизчислена, съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Н., отменена 02.04.2024г.) Мощността е преизчислена по косинус 0.9 на 39 кВ и това е мощността, по която е фактурирана цената за мрежови услуги. За обекта е монтиран прекъсвач МАП 3 x 63А, което съответства на тази мощност от 39 кВ, поради което предявена за заплащане сума за мрежови услуги за периода от м. 07.2021г. до м. 07.2025г. е дължима. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Изпратено е становище и от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, в което моли съда да потвърди решението на КЕВР като мотивирано, правилно, обосновано и съобразено с нормите на материалния закон. Изложено е, че по делото не е спорно, че след 01.10.2020г. „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД е доставчик на електрическа енергия на обекта в качеството му не на краен снабдител, а на търговец на електрическа енергия, съгласно чл. 39, ал. 1, т. 5 от ЗЕ и отношенията между търговец и клиент се уреждат на базата на сключения типов договор, които не се уреждат от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД. На следващо място е посочено, че съгласно чл. 28, ал. 2 и чл. 29, ал. 4 от Правила за търговия с електрическа енергия е налице задължителност на заплащането на цена за достъп. Също така е посочено и че нормативно задължение за доставчика на електрическа енергия е да фактурира по зададените му от Е. Север параметри, като в процесния случай „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД е спазило процедурата по фактуриране на мрежови услуги.

По делото са приложени и писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата да бъде отменено Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране. Комисия за енергийно и водно регулиране е изпратила становище в подкрепа на процесното решение, което е издала.

Административен съд София-град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В Комисия за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-526 от 23.09.2025г., подадена от А. Ц. Ц. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, в която се възразява срещу предявена за заплащане сума в размер на 1

809.91 лв. по фактура с № [ЕГН] от 20.08.2025г., издадена за предоставени мрежови услуги за обект, находящ се в [населено място], [улица] с клиентски № [ЕГН], за периода от м. юли 2021г. до м. юли 2025г. В жалбата е било изложено, че за този период обектът е бил без електрозахранване и не се е консумирала електроенергия. На второ място е била оспорена предоставената мощност - 39 kW като е отправено искане КЕВР да извърши проверка и да разпреди на електроразпределителното и електроснабдителното дружество да предприемат действия по сторниране на процесната фактура и проверка на предоставената мощност.

Комисията констатирала, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и като такава е допустима за разглеждане, а на основание чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3 с писма от 29.09.2025г. е изпратена на двете дружества за разглеждане по компетентност, изготвяне на становище и предоставяне на документи.

На 16.10.2025г. с писмо с № 11ИН-00-526 в КЕВР е постъпило становището на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД. В него дружеството посочва, че А. Ц. от 19.05.2011г. е клиент на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД за обект находящ се на адрес в [населено място], [улица] с клиентски № [ЕГН] и абонатен № 1210088 като консумираната електроенергия се ползвала за небитови нужди. На 20.06.2011г. жалбоподателят, чрез пълномощник И. Я. е заявил прекъсване на продажбата на електроенергия за обекта, с оглед на което от 30.06.2011г. продажбата на електрическа енергия е прекратена.

В изпълнение на разпоредбата на § 15, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, дружеството е изпратило писма до всички регистрирани небитови клиенти относно прекратяването на снабдяването с електрическа енергия по регулирани цени от 01.10.2020г. като е била предоставена информация, че измененията в Закона за енергетиката въвеждат изискването от 01.10.2020г. всички небитови клиенти да преминават на свободен пазар и да закупуват електрическа енергия от избран от тях доставчик - търговец по пазарни цени, а не по цени, регулирани от КЕВР, както и че до 30.06.2021г. обектите ще бъдат снабдявани с електроенергия от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД в качеството му на търговец на свободен пазар, съгласно типови договори и при условия, утвърдени от Комисията за енергийно и водно регулиране, а ако не бъде извършена смяна на доставчик с такъв на свободен пазар, от 01.07.2021г. обектите ще се снабдяват с електроенергия от доставчик от последна инстанция. На жалбоподателя е било изпратено писмо с изх. № ERPS-1438 от 10.07.2020г., в което е било посочено, че считано от 01.10.2020г. „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД прекратява снабдяването с електрическа енергия по регулирани цени за клиенти, ползващи електроенергия за небитови нужди.

На 28.05.2021г. до А. Ц. е била изпратена покана за доброволно плащане с № 5760626 за незаплатени задължения за мрежови услуги за суми по периоди всяка в размер на 292.06 лв. по фактури за времето от 24.06.2020г. до 30.04.2021г. и обезщетение за забава на плащането в размер на законната лихва изчислени от деня на падежа на всяка фактура до датата на плащане.

На следващо място в становище на дружеството е било посочено, че от 01.07.2021г., с оглед на това, че обекта е присъединен към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение и генериран нов клиентски № [ЕГН]. А на 18.07.2025г. от жалбоподателя е било подадено заявление за продажба на електрическа енергия до „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД при Общи условия, в качеството му на краен снабдител с № 7301107, за обект с аб. № 1210088 на адрес в [населено място], [улица], като е декларирала, че помещението е с предназначение за битови нужди и в изпълнение на подаденото заявление от 01.09.2025г. Ц. е клиент на дружеството с клиентски № [ЕГН] и консумираната електроенергия е за битови нужди.

Също така в становището е било посочено, че на 20.08.2025г. въз основа на предоставени данни от Е. Север е била издадена фактура с № [ЕГН] от 20.08.2025г. на стойност 1 806.91 лв. изпратена на електронния адрес за кореспонденция.

От същата дата е било депозирано запитване, регистрирано с вх. № 7337750 за основанията за издадената фактура и предявената сума за заплащане. След това на 02.09.2025г. от жалбоподателя е подадена жалба с вх. № 7350997 относно начислената за заплащане сума за мрежови услуги, за периода от м. юли 2021г. до м. юли 2025г., с оглед на обстоятелството, че имотът е бил без електрозахранване. На подадената жалба с писмен отговор на подадените възражения е изпратено до жалбоподателя писмо с изх. № 7350997 от 19.09.2025г. Предоставена е била информация, че оспорваната фактура е издадена коректно и на основание на подадените от мрежовия оператор данни, цената за достъп до електроразпределителната мрежа е определена въз основа на параметъра предоставена мощност като в приложение „А“ към фактурата е посочена и единичната цена за кВтч за съответния период, а именно:

- от дата 01.07.2021г. до дата 31.12.2021г. за 184 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7176;
- от дата 01.01.2022г. до дата 30.06.2022г. за 181 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7059;
- от дата 01.07.2022г. до дата 31.12.2022г. за 184 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7176;
- от дата 01.01.2023г. до дата 30.06.2023г. за 181 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7059;
- от дата 01.07.2023г. до дата 31.12.2023 г. за 184 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7176;
- от дата 01.01.2024г. до дата 30:06.2024г. за 182 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7098;
- от дата 01.07.2024г. до дата 31.12.2024г. за 184 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7176;
- от дата 01.01.2025г. до дата 30.06.2025г. за 181 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 7059;
- от дата 01.07.2025г. до дата 23.07.2025г. за 23 дни, предоставена мощност е 39 кВт, а количеството 897.

Във връзка с извършваната проверка на Комисия за енергийно и водно регулиране, на 17.10.2025 г. с писмо с № 11ИН-00-526, „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД изпраща своето становище, в което е отразило, че на 28.06.2011г. по искане постъпило от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с Констативен протокол № 0633090 преносът на електрическа енергия към обекта е прекъснат.

До А. Ц. е било изпратено писмо с изх. № К-EDN-7935 от 28.11.2019г. съдържащо информация, че през 2020г. начинът на изчисляване на дължимата сума за достъп до електроразпределителните мрежи на дружеството ще бъде променен за всички небитови клиенти, като цената за достъп ще се образува на база на предоставена мощност в лв. за кВт/ден, а не съобразно консумираната електрическа енергия - лв./кВтч като за целта е необходимо да потвърди мощността за обекта - 43 kW, или да предостави актуализирани данни за предоставената мощност, заедно с потвърждаващи документи.

На 28.05.2021г. по подадено искане от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД са предприети действия за демонтаж на средството за търговско измерване NP73E.1-2-1 5/80A 400V ЗТ А № 1125081110208073, обективирано с Констативен протокол № 6193350 от 28.05.2021г.

На 01.07.2021г. във връзка с влезлите в сила изменения на ЗЕ обекта - магазин с абонаментен № 1210088 е присъединен към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение и от страна на Е. Север е генериран нов клиентски № [ЕГН].

На 18.07.2025г. жалбоподателя е подала искане с вх. № 7301080 за възстановяване на електрозахранването към обекта и заявление № 7301104 за смяна на доставчик и/или координатор на балансираща група за обект с уникален идентификационен № 32Z4100012100883.

На 24.07.2025г. на обекта е монтиран електромер NP73E.1-2-1. 5/80A 400V 3T A № 1125081110207733 при показания: нощна тарифа - 4.412.0 кВтч, дневна тарифа – 3.194.0 кВтч, върхова тарифа – 2.377.0 кВтч, обективизирано в Протокол № 3581695-1, който е подписан от А. М. и от 01.09.2025г. жалбоподателя е клиент на Е. Север с клиентски № [ЕГН] за обект с аб. № 1210088 на адрес в [населено място], [улица].

В писмото е изразено и становище за възражението срещу предоставената мощност от 39 kW като е посочено, че мощността от 43 kW, вписана в изпратената декларация за предоставена мощност и клиентски данни, е преизчислена съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, което е посочено с писмо изх. № К-EDN-7935 от 28.11.2019г. В допълнение е изложено, че „предоставена мощност“ е онази максимална активна мощност, за която операторът на преносната мрежа или съответният оператор на разпределителна мрежа осигурява на клиента възможност за ползване на границата на собственост на електрическите съоръжения „...и се характеризира с ниво на номинално напрежение и брой на фазите, на които се доставя, при фактор на мощността не по-нисък от 0.9. Мощността е преизчислена по косинус 0.9 на 39 kW и това е единствената мощност, по която е фактурирана цената за мрежови услуги. За обекта е монтиран прекъсвач МАП 3 x 63А, което съответства на мощност от 39 kW.“

А по отношение на възражението срещу предявена за заплащане сума от 1 806.91 лв. за мрежови услуги за периода от м. юли 2021г. до м. юли 2025г. дружеството е уведомило, че предоставените данни съответстват на времевия период и на параметъра предоставена мощност, с оглед на което липсва основание да се уважи искането за сторниране на фактурата поради не дължимост на сумите.

С оглед събраните доказателства, направени констатации и изводи, КЕВР с решението си приела жалбата за неоснователна и прекратила административното производство образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-526 от 23.09.2025г., подадена от г-жа А. Ц. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

За да постанови административния си акт Комисията е приела, че от 19.05.2011г. консумираната електроенергия за обекта се ползва за небитови нужди.

Съгласно разпоредбата на § 15 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 57 от 2020г., в сила от 26.06.2020г.) приела, че след 01.10.2020г. „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД е доставчик на електрическа енергия на обекта на Ц., в качеството му не на краен снабдител, а на търговец на електрическа енергия, съгласно чл. 39, ал. 1, т. 5 от ЗЕ, с оглед на което отношенията между търговец и клиент се уреждат на базата на сключения типов договор. Изложил и че не е налице приложимостта на чл. 38з от ЗЕ, съгласно който, когато по инициатива на крайния снабдител ще бъде преустановено снабдяването на клиента с електрическа енергия или природен газ, крайният снабдител е длъжен да уведоми клиента, по заявен от него начин, не по-късно от три дни преди датата на преустановяване на снабдяването, в случай че клиентът не е заявил начин за уведомяване, той се уведомява по начин, определен от крайния снабдител, както и изложил, че разпоредба касае задължения за уведомяване на крайния снабдител, но след 01.10.2020г. „ЕНЕРГО-ПРО

ПРОДАЖБИ“ АД не притежава спрямо жалбоподателя такова качество. По отношение на Общите условия на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД приел, че имат същото приложно поле.

На следващо място административният орган приел, че дружеството е информирало клиента за просрочени задължения от м. юли 2021г. до м. юли 2025г. и съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗЕ, доставчиците от последна инстанция имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия.

А по отношение на направеното възражение за не дължимост на сумата по издадената фактура поради изтичане на погасителна давност по чл. 119 от Закона за задълженията и договорите изложил, че КЕВР не дължи произнасяне, тъй като е извън законовите правомощия, предоставени от ЗЕ на Комисията.

А за възражението срещу предоставената мощност от 39 kW, изложила, че Е. Север е посочило, че мощността от 43 kW е вписана в писмо изх. № К-EDN- 7935 от 28.11.2019г. Декларация за предоставена мощност и клиентски данни, е преизчислена съгласно Наредба № 6.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан К. Ц. Ц. – брат на жалбоподателя, който в показанията си заявява, че посещавал обекта, който е собственост на сестра му А. Ц. Ц.. През 2021г. празнувал рождения си ден там и тогава установил, че в помещението няма ток. Също така през годините го е посещавал няколко пъти и през цялото време е нямало ток. С жалбоподателката са живеели на един и същи адрес и не са получавали уведомителни писма за електроенергия. В допълнение посочва, че е поставен електромер през м. 08.2025г. До 2011г. обекта е имал наемател, след това помещението не се е ползвало. Също така посочва, и че когато наемателя е заявил, че няма да ползва обекта е свален и електромера и водомера. От 2011г. до лятото на 2025г. не са имали „сигнали да са идвали на адреса или някой нещо да е искал“. От 2011г. до края на лятото през 2025г. посочва, че на обекта със сигурност е нямало ток. Сестра му е пуснала заявление, че обектът ще се ремонтира, сложили са електромер и със стара дата са й пратили фактура за 4 години.

По делото са представени и приети като доказателства всички представени такива с административната преписка, както и писмо с изх. № К-EDN-7935 от 28.11.2019г. и декларация на А. Ц. Ц..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Правната регламентация за произнасяне от КЕВР по жалби се съдържа в нормите

на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в чл. 60 на Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Приложимата наредба, в чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, състои се от 5-ма члена, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав „Водоснабдяване и канализация“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, че Комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова.

Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая. След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват

обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата (чл. 145, ал. 1 от Наредбата). Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредба № 3.

Съдът приема за спазена процедурата от страна на КЕВР, предвидена в чл. 145 от НЛДЕ, а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад на 19.11.2025 г. и проект на решение. От приложени по делото извлечение от Протокол № 335 от 26.11.2025г. се установява, че на закрито заседание, проведено на 26.11.2025г. от тримата членове на състав „Енергетика“ на КЕВР са присъствали трима – председателят и два члена със стаж в областта на енергетиката, които са гласували „за“. Заседанието на специализирания състав „Енергетика“, на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ кворум (двама от трима членове), а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, мнозинство.

С оглед на изложеното съдът приема, Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност. Спазени са, също така и изискванията за форма на акта, като Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, съдържа фактически и правни основания, съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. По изложените съображения в Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. Комисия за енергийно и водно регулиране е приела жалбата на А. Ц. Ц. за неоснователна и е прекратила административно производство образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-526 от 23.09.2025г., подадена срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното: Между страните не е спорно, а и от доказателствата по делото се установява, че от 19.05.2011г. А. Ц. е клиент на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД за обект – „магазин“ в [населено място], [улица] с абонатен № 1210088 като по заявление от 20.06.2011г. продажбата на електрическа енергия е прекратена считано от 30.06.2011г. На следващо място между страните в производството не е спорно, че на

28.06.2011г. по искане постъпило от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с Констативен протокол № 0633090 преносът на електрическа енергия към обекта е прекъснат. Също така от доказателствата по делото се установи, че на 28.05.2021г. по подадено искане от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД са предприети действия за демонтаж на средството за търговско измерване NP73E.1-2-1 5/80A 400V 3T A № 1125081110208073, обективирано с Констативен протокол № 6193350 от 28.05.2021г. В последствие на 18.07.2025г. жалбоподателя е подала искане с вх. № 7301080 за възстановяване на електрозахранването към обекта и заявление № 7301104 за смяна на доставчик и/или координатор на балансираща група като на 24.07.2025г. на обекта е монтиран електромер NP73E. 1-2-1. 5/80A 400V 3T A № 1125081110207733.

Спорно между страните е - следва ли от жалбоподателя да бъде заплатена цена за достъп за средно/ниско напрежение след като е демонтиран електромера на обекта, както и след като същата не е имала възможност свободно да упражни волята си по избор и сключване на договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Правила за търговия с електрическа енергия - Крайни клиенти, в това число производители в режим на потребление и оператори на съоръжения за съхранение на електрическа енергия, присъединени към електроразпределителна мрежа, дължат утвърдени от комисията за съответния ценови период цени за достъп и пренос до/през електропреносната мрежа, за достъп и пренос до/през електроразпределителната мрежа и за други мрежови услуги по електроразпределителната мрежа, както и цени за достъп и пренос за производители в случаите по чл. 27, ал. 5, т. 3, които заплащат на оператора на електроразпределителната мрежа и/или на крайния снабдител, и/или на доставчика от последна инстанция, и/или на търговеца, с когото са сключили договор по чл. 11, т. 10. За тези клиенти цените за достъп и пренос до/през електропреносната мрежа се заплащат от оператора на електроразпределителната мрежа на независимия преносен оператор съгласно договорите по чл. 12 и 13.

Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 4 от ПТТЕЕ - търговецът на електрическа енергия събира от крайните си клиенти, с които има сключен договор по чл. 11, т. 10, всички суми за мрежови услуги за съответния ценови период за цялото фактурирано или измерено в случаите на споделяне на енергия количество електрическа енергия и ги заплаща на оператора, към чиято мрежа са присъединени съответните крайни клиенти.

Следва да се има предвид, че се дължи такса за достъп до електроразпределителната мрежа при прекратен договор за продажба на електрическа енергия при условие, че обектът физически продължава да бъде присъединен към мрежата /дори и без консумация/, както и в случаите, договорът за достъп е прекратен. От изложеното може да се обобщи, че такса за достъп се дължи

докато обектът е физически присъединен към мрежата (има действащо присъединяване), собственикът/ползвателят на обекта дължи т.н. такса за достъп. Това е цена за „резервирана мощност“ и възможността за ползване, а не само за реално консумирана енергия. Също така, при условие, че потребителят е прекратил договора си за доставка (продажба на електрическа енергия) с търговец, но не е подал заявление за прекратяване на присъединяването (демонтиране на електромера), то потребителя остава клиент на мрежовия оператор и дължи цена за достъп. За да отпадне задължението за такса достъп, потребителя трябва да прекрати договорните си отношения за достъп и пренос с електроразпределителното дружество и да се прекъсне физически захранването на обекта.

Процесната фактура, предмет на оспорване пред КЕВР е издадена от Е. Север с № [ЕГН] от 20.08.2025г. на стойност 1 806.91 лв. и обхваща периода от дата 01.07.2021г. до дата 23.07.2025г. разделена на периоди от по шест месеца, за които периоди е начислена цената за достъп до електроразпределителната мрежа въз основа на параметъра предоставена мощност като в приложение „А“ към фактурата е посочена и единичната цена за кВтч за съответния период. По делото бе установено, че по заявление от 20.06.2011г. продажбата на електрическа енергия е прекратена считано от 30.06.2011г. както и че на 28.06.2011г. по искане постъпило от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с Констативен протокол № 0633090 преносът на електрическа енергия към обекта е прекъснат. Освен изложеното се установи, че на 28.05.2021г. по подадено искане от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД са предприети действия за демонтаж на средството за търговско измерване NP73E.1-2-1 5/80A 400V 3T A № 1125081110208073, обективирано с Констативен протокол № 6193350 от 28.05.2021г. Следователно от изложеното е видно, че кумулативно са налице и двете компоненти за освобождаване на абоната от заплащане на т.н. такса достъп и съответно заплащане на суми за мрежови услуги, а именно считано от 30.06.2011г. обектът е с прекъснато електроподаване, по подадено заявление и на следващо място от 28.05.2021г. е било демонтирано средството за търговско измерване. В тази връзка до обекта не е могло да бъде доставяна, консумирана и дори не е имало достъп до електрическа енергия, тъй като не е било налично средството за търговско измерване. Липсата на средството за търговско измерване на електрическата енергия възпрепятства възможността както на потребителя да черпи енергия, така и на доставчика/търговеца да му я достави, дори и във вида на „резервирана мощност“, тъй като обектът не е бил присъединен към мрежата. Чрез действието на демонтирането на средството за търговско измерване от 28.05.2021г. се прекъсва присъединяването на обекта до мрежата, като се прекъсва и възможността за консумиране на електрическа енергия, както и възможността за доставката ѝ. Именно, чрез това действие от страна на жалбоподателя Ц. е станала налице и втората предпоставка за недължимост на таксата за достъп до електрическа енергия

от небитови абонати, след като Ц. през 2011г. е депозирала заявление за прекъсване на електрическата енергия до обекта. С оглед изложеното за потребителя, настоящ жалбоподател не е била налице възможността да ползва електрическа енергия, дори и не е имала достъп до такава, предвид демонтажа на средството за търговско мерене, в тази връзка на същата не е следвало да и се начислява от търговеца такса достъп, тъй като реален достъп до електрическата енергия не е бил налице. Последното се потвърждава и от представените по делото доказателства, от които става ясно, че на 18.07.2025г. жалбоподателя е подала искане с вх. № 7301080 за възстановяване на електрозахранването към обекта и заявление № 7301104 за смяна на доставчик и/или координатор на балансираща група като на 24.07.2025г. на обекта е монтиран електромер NP73E. 1-2-1. 5/80A 400V 3T A № 1125081110207733.

На следващо място аргумент за недължимостта на процесната такса за мрежови услуги, за периода от м. юли 2021г. до м. юли 2025г. по издадена фактура с № [ЕГН] от 20.08.2025г. на стойност 1 806.91 лв. е обстоятелството, че на потребителя на електрическа енергия Ц. не е надлежно предоставена възможност да упражни правото си на информиран избор и да сключи договор с доставчик на електро енергия, доставяна на свободният пазар, ами априори е останал като краен търговец и доставчик на електроенергия дружеството „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД. Съгласно § 15 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 57 от 2020г., в сила от 26.06.2020г.) В 30-дневен срок от влизането в сила на закона крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 1 октомври 2020г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. В случай, че до 30 септември 2020г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. Доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30 септември 2020г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 1 октомври 2020г. до 30 юни 2021г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

В конкретния случай от доказателствата по делото се установи, че до потребителя Ц. е било изпратено писмо с изх. № ERPS-1438 от 10.07.2020г., с което я информирали, че считано от 01.10.2020г. „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД прекратява снабдяването с електрическа енергия по регулирани цени за клиенти, ползващи електроенергия за небитови нужди, както и че до 30.06.2021г. обектите

ще бъдат снабдявани с електроенергия от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД в качеството му на търговец на свободен пазар, съгласно типови договори и при условия, утвърдени от Комисията за енергийно и водно регулиране, а ако не бъде извършена смяна на доставчик с такъв на свободен пазар, от 01.07.2021г. обектите ще се снабдяват с електроенергия от доставчик от последна инстанция, т.е. от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД. Не се представиха данни по делото писмо с изх. № ERPS-1438 от 10.07.2020г. да е достигнало до своя адресат, а именно жалбоподателя Ц., която на свой ред информирано да е взела своето решение, с кой търговец на електрическа енергия ще сключи договор. Дори напротив, от събраните гласни доказателствени средства се установи, че писмо с такова съдържание, никога не е достигало до Ц.. С оглед изложеното на потребителя на електрическа енергия не е била предоставена възможността свободно и информирано да вземе своето решение, с кой търговец, доставчик на електрическа енергия да сключи договор за доставка от свободния пазар.

На следващо място налице е и допуснато нарушение на разпоредбата на ал. 3 от § 15 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 57 от 2020г., в сила от 26.06.2020г.), съгласно която Доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30 септември 2020г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 1 октомври 2020г. до 30 юни 2021г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката. По делото не бе предоставен и сключен договор между доставчикът на електрическа енергия „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД и потребителя Ц., за да е породил действие, със съответните права и задължения този договор, част от които задължения е и дължимостта на такса достъп. Не са предоставени и доказателства за конклюдентно изпълнение на договор за доставка на електрическа енергия, чрез заплащане на дължими сметки, чрез издаване на регулярни фактури и др. Едва след като на 18.07.2025г. от жалбоподателя Ц. било подадено заявление за продажба на електрическа енергия до „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД при Общи условия, в качеството на краен снабдител с № 7301107, за обект с аб. № 1210088 на адрес в [населено място], [улица], като е декларирала, че помещението е с предназначение за битови нужди, търговецът „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД е издал процесната фактура с № [ЕГН] от 20.08.2025г. на стойност 1 806.91 лв. От който факт се потвърждава обстоятелството, че между страните Ц. и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД не са били налице договорни отношения, т.е. не е възниквала облигационна връзка, въз основа на която да се претендира дължимостта на процесните суми. В доказателствена тежест на всяка една страна в процеса е доказването на положителните за нея факти, въз основа на които се основава защитната ѝ позиция.

Последното не бе сторено нито от ответника, нито от конституираните заинтересовани страни „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД (Е. Север) и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

С оглед изложеното и след констатиране, че оспореното Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е произнесено при неправилно приложение на материалния закон, то последното налага същото да бъде отменено и върнато на административния орган за произнасяне, съгласно дадените от съда задължителни указания по приложение на материалното право.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като същата следва да бъде уважена в размер на 5.11 евро за внесената държавна такса.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 14, Решение № Ж-1062 от 26.11.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, и ал. 7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено административно производство образувано по жалба вх. № Е-11ИН-00-526 от 23.09.2025г., подадена от Ц. срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на А. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 5.11 евро за внесена държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.